

CANTÀNIA 2012-2013

1a. sessió de formació general
12 de novembre 2012 Sala 2 – Oriol Martorell
L'AUDITORI

TEXT DE LA CANTATA

L'AUDITORI:EDUCA

1. SILENCI

A escena, Júlia.

Júlia (al públic)

Xxxxxxt! Silenci!

Si no hi ha silenci, no podem començar.

Calleu. Calleu tots! I apagueu els mòbils, esclar!

Calleu i escolteu.

Júlia escolta amb atenció.

No se sent res, oi?

El director o algun dels músics tus.

Bé, a banda d'algú que tus.

I sento unes mans que estan desembolicant un caramel.

I aquells dos nens d'allà, què fan que no paren de xerrar?

Sí, vosaltres dos!

Júlia espera una estona fins que es fa el silenci.

Ara sí.

Us adoneu de la importància que té el silenci?

Sense ell no podríem començar.

Sense ell, de fet, tot el nostre món seria un caos!

Imagineu-vos-ho!

Tots parlaríem a la vegada i no ens podríem escoltar entre nosaltres.

Estaríem sempre envoltats de soroll.

La música no tindria pauses.

Sense el silenci, ni tan sols podríem dormir bé!

I això és exactament el que em passa aquesta nit.

2. CANÇÓ DEL SOROLL

Cor

PLIC PLIC...

PLIC PLIC...

Júlia

NO PUC DORMIR.

Cor

PLIC PLIC!

Júlia

HI HA UN SOROLLET.

Cor

PLIC PLIC!

Júlia

VE DE LA CUINA.

Cor

PLIC PLIC!

Júlia

ÉS UNA GOTA.

Cor

PLIC PLIC!

Júlia

QUE VA CAIENT DE MICA EN MICA
CADA DOS O TRES SEGONS
I SE'M FICA DINS DEL CAP... PLIC PLIC! PLIC PLIC!

Cor

PLIC PLIC!

PLIC PLIC!

Júlia

NO PUC DORMIR.

Cor

TIC TAC!

Júlia

HI HA UN SOROLLET.

Cor

TIC TAC!

Júlia

ÉS EL RELLOTGE.

Cor

TIC TAC!

Júlia

DEL MENJADOR.

Cor

TIC TAC!

Júlia

QUE JUNTAMENT AMB EL PLIC PLIC
FA QUE NO EM PUGUI RELAXAR
NI COMPTANT CINC MIL CORDERS... TIC TAC! PLIC PLIC!

Cor

TIC TAC!
PLIC PLIC!
TIC TAC!
PLIC PLIC!
TIC TAC!
PLIC PLIC!
RRRRRIIIIIIIIIINNNNNGGGGGGGG!!!!

Júlia

Sona el despertador i ja sento els crits dels pares.
Es lleven amb mal humor i més val que els faci cas.
Encenc el televisor i treu fum la cafetera.
Esmorzo amb el temps comptat
mentre miro els dibuixos animats.

Júlia

I MÉS ENLLÀ.

Cor

BRUM!

Júlia

HI HA MÉS SOROLL.

Cor

MEC MEC!

Júlia

VE DEL CARRER.

Cor

NINONINO!

Júlia

I ES VA FENT GRAN.

Cor

ZUM ZUM!

Júlia

CENT MIL MOTORS S'HAN ENEGAT,
POSANT EN MARXA LA CIUTAT
QUE POC A POC VA DESPERTANT... BRUM BRUM! MEC MEC!

Cor

BRUM BRUM!
MEC MEC!
RUM RUM!
MEC MEC!
RUM RUM!
MEC MEC!
RRRRRIIIIIIIIIINNNNNGGGGGGGG!!!!

Júlia

Surto al carrer corrents, envoltada de botzines.
Obres i nens xisclant, un concert desafinat.
El món gira al meu voltant, i jo no hi puc fer gran cosa.
Sirenes! Mòbils! Alarmes! I la gent no deixa de cridar!
No vull sentir-los més, els crits se'm claven com espines!
Em poso els auriculars,
per esborrar tot el que avui m'ha trasbalsat.

Cor

BRUM!

Júlia

NO PUC PENSAR.

Cor

MEC MEC!

Júlia

HI HA MOLT SOROLL.

Cor

RING RING!

Júlia

DINS DEL MEU CAP!

Cor

BUM BUM!

Júlia

JA NO PUC MÉS!

Cor

ZUM ZUM!

Júlia

VULL QUE S'ATURIN TOTS, TOTS SISPLAU!
NO VULL SENTIR CAP CRIT, CAP COP!
JO VULL SILENCI, VULL SILENCI!!

Cor

MEC MEC BUM BUM XOF XOF NINONINO!
RING RING PLAS PLAS BRUM BRUM BLABLABLA!
CREC PLAS NYEC BAM PUF LIROLIRO!
FIU FLASH PAF BONG PAM PLOF PATAPAM!!

Júlia

Silenci!!!!!!

3. ÀNGEL

Júlia (al públic)

De sobte, tot s'atura al meu voltant.
El món sencer es congela.
La gent que corria amb pressa pel carrer, s'ha quedat garratibada.
Els timbres dels mòbils, que no paraven de sonar, ara són muts.
Fins i tot els coloms s'han clavats a l'aire en ple vol.
Tota la ciutat està quieta, com en una fotografia.
Com és possible?
Ep, si això és una broma, no fa cap gràcia!
Però ningú no riu. Ningú no parla. Ningú no es mou...
O gairebé ningú, perquè entre les estàtues humanes, hi ha algú.
És un noi que ve cap a mi.
Jo encara no ho sé, però es diu Àngel.

Àngel entra a escena. Els seus moviments van acompanyats d'una melodia o d'un so característics.

Júlia

Hola, Àngel.

Àngel
Hola.

Júlia (al públic)

L'Àngel no parla. Bé, sí que ho fa, però a la seva manera.

Sense paraules.

Però tot i això, jo el puc entendre. No sé per què, però és així.

Àngel
He vingut perquè m'has cridat.

Júlia (al públic)

Diu que ha vingut perquè l'he cridat.

(a Àngel)

Però d'on has vingut?

Àngel
Del Regne del Silenci.

Júlia

El Regne del Silenci!

A mesura que Júlia parla, Àngel va expressant el que ella diu amb moviments, que ella va "traduint".

No és a cap lloc en particular. És tan proper, que amb un pas ja hi seríem, i a la vegada tan llunyà com l'últim estel de l'univers. No és ni al cel ni sota terra. No té fronteres, ni ambaixades, ni palaus. Però és un lloc molt important!

Els seus habitants s'ocupen de gestionar el silenci que hi ha al món.

N'hi ha que fan que els ocells callin quan es pon el sol.

D'altres s'encarreguen de cloure una melodia.

Uns altres aconseguen que us adormiu cada nit.

I després hi ha l'Àngel.

L'Àngel té molta feina.

Sabeu què fa?

Quan hi ha un grup de gent xerrant i tots callen de cop, ell passa. Reparteix una mica de silenci, i se'n torna al seu Regne quan algú el trenca.

Per això diem que "ha passat un àngel".

Ara fa una estona, l'Àngel estava fent la seva feina. Ha passat entre un grup d'amics que no sabien què dir-se, m'ha sentit demanar silenci i ha decidit ajudar-me.

Ha aturat el temps i tot s'ha quedat congelat.

Pot fer això i moltes coses més! Però no per gaire estona.

Malauradament, al cap d'uns segons, tot torna a la normalitat...

4. EL REGNE DEL SILENCI

Júlia

L'ÀNGEL VE D'UN PAÍS
ON NINGÚ CRIDA
I ON TOTHOM S'ENTÉN.
L'ÀNGEL VE D'UN PAÍS
ON NINGÚ PLORA
I ON TOTHOM ESTÀ CONTENT.

AQUEST REGNE DEL SILENCI TÉ MIL PORTES
QUE HI PERMETEN ACCEDIR
PERÒ NO ÉS GENS SENZILL TROBAR-LES, SÓN SECRETES
I LES HAS DE DESCOBRIR.

L'ÀNGEL VE D'UN PAÍS
ON RES DESTORBA
EL SON DE GRANS I NENS.
L'ÀNGEL VE D'UN PAÍS
ON TOTS ESCOLTEN
EL QUE TU ESTÀS DIENT.

EL CAMÍ PER TORNAR A CASA NO ÉS GENS FÀCIL.
EL PODRÀ TROBAR NOMÉS
EN AQUELL INDRET REMOT ON EL SILENCI
NO HAGI ESTAT MAI COMPROMÈS.

S'OBRIRÀ LLAVORS ALGUNA DE LES PORTES
I PODRÀ TORNAR AL SEU MÓN.
PERÒ US PODEU IMAGINAR QUIN LLOC SERIA,
SEMPRE LLIURE DE SOROLLS? DE SOROLLS...

L'ÀNGEL VE D'UN PAÍS
ON NINGÚ CRIDA
I ON TOTHOM S'ENTÉN.
L'ÀNGEL VE D'UN PAÍS
QUE A MI M'AGRADA...
I JO VULL ANAR-HI AMB ELL.
ANAR-HI AMB ELL!

Júlia i Cor

L'ÀNGEL VE D'UN PAÍS
ON NINGÚ CRIDA.
L'ÀNGEL VE D'UN PAÍS
ON NINGÚ PLORA.
L'ÀNGEL VE D'UN PAÍS

ON TOTS ESCOLTEN.
L'ÀNGEL VE D'UN PAÍS
QUE A MI M'AGRADA.
VULL ANAR-HI AMB ELL!

5. PUC VENIR AMB TU?

Júlia

Però on són aquestes portes?

Àngel

Abans era fàcil trobar-les, però avui... ja no hi ha llocs on el silenci sigui total.

Júlia (al públic)

L'Àngel em diu que les portes cada cop són més difícils de trobar. Tant, que s'ha quedat atrapat aquí i no pot tornar al seu món!

Àngel

Potser tu em pots ajudar?

Júlia

Jo, ajudar-te? Com?

Àngel

Quin és el lloc més silenciós que se t'acut?

Júlia (al públic)

Em pregunta quin és el lloc més tranquil que se m'acut. A mi m'agrada el silenci, i segur que ho he de saber...

(a Àngel)

Està bé, però si t'ajudo... puc venir amb tu?

Àngel

Però... no has d'anar a l'escola?

Júlia

Si em salto unes quantes classes no passa res.

Àngel

No pot ser.

Júlia

Sisplau, Àngel. Aquest Regne del Silenci sembla meravellós. Jo el vull veure!

Àngel
Que no.

Júlia
Doncs no et diré quin és el lloc que busques.

Àngel
Una biblioteca?

Júlia
Una biblioteca no!

Àngel
Un hospital!

Júlia
Un hospital? I ara!

Àngel
Al cim d'una muntanya.

Júlia
A les muntanyes tampoc.

Àngel
Doncs on?

Júlia
Et rendeixes?

Àngel
Entesos.

Júlia
I podré venir amb tu?

Àngel
Que sí. Digues. Quin és el lloc més silenciós de tots?

Júlia
El lloc més silenciós de tots és... l'Antàrtida.

6. CANÇÓ DE L'ANTÀRTIDA

Cor
PASSOS DE GEL EN UN DESERT BLANC.

ESFERES CEL·LESTES DE GEBRE MUTANT.
GLACERES COBERTES PEL SON DELS EONS.
POL SUD, TAN AL SUD...
QUE MÉS AL SUD NO HI POTS ANAR.

PENYA-SEGATS FETS DE VIDRES PREGONS.
UN LLENÇOL BLANC QUE VESTEIX LA QUIETUD.
DUNES DE SUCRE DE FRÀGILS RECORDS.
POL SUD, TAN AL SUD...
QUE MÉS ENLLÀ JA SOM AL NORD.

Aquí no hi ha res,
no hi ha ningú.
Ni ocells ni pingüins,
ni óssos polars.
Només els colors.
Tan purs com el sol.
Tan vells com el món.
Tots blancs com l'oblit.

LA IMMENSITAT SEMBLA NO TENIR FI
ENLLUERNANT AMB FRACTALS INFINITS.
DIES ETERNES QUE NO TENEN DEMÀ.
UN FRED QUE ÉS TAN FRED...
QUE MÉS GLAÇAT NO POT ESTAR.

UN FULL EN BLANC ON NINGÚ NO HI ESCRIU,
ON NO HI ARRIBA L'OLOR DE L'ESTIU.
L'AIRE ÉS TAN DENS, QUE NO ES POT RESPIRAR.
UN FRED QUE ÉS TAN FRED...
SI VOLS TOCAR-LO ES TRENCARÀ.

Aquí no hi ha res,
no hi ha ningú.
Ni ocells ni pingüins,
ni óssos polars.
Només els colors.
Tan purs com el sol.
Tan vells com el món.
Tots blancs com l'oblit.

Júlia (al públic)

Fa un fred que pela! I no se sent res de res!

Aquest ha de ser el lloc més silenciós del planeta per força!

El pes del silenci és tan absolut que tinc la sensació que puc sentir els meus pensaments!

I sembla que l'Àngel també els pot sentir, perquè em mira i somriu.

Sí. Aquest és el lloc!

I de cop i volta, davant nostre, veig una llum estranya. Primer penso que és un efecte òptic, però no... la llum va agafant forma. Forma de porta!

Una de les portes que condueixen al Regne del Silenci.

Ho hem aconseguit! Mai no hauríem dit que seria tan fàcil!

Tots dos ens posem a caminar cap a la porta. I just en el moment que l'Àngel és a punt d'obrir-la...

Cor

CRRRAAAAAAAAAAAAAAAAAACCCCC!!!!!!

Júlia

Un soroll estrepitós ho envaeix tot!

Cor

CRRRAAAAAAAAAAAAAAAAAACCCCC!!!!!!

Júlia

Són les plaques de gel, que es desfan sota el sol!

Es van aprimant més i més i s'acaben esquerdant.

I trencant.

I partint.

I esmicolant.

Les glaceres van minvant.

Van naixent nous icebergs que se'n van mar enllà.

Per tot arreu!

I amb cada crac, un nou soroll.

I amb cada soroll, l'Antàrtida es torna una mica més petita.

I una mica menys silenciosa.

Cor

CRRRAAAAAAAAAAAAAAAAAACCCCC!!!!!!

Júlia

I la porta del silenci es comença a esvaïr!

Fins que desapareix del tot!

7. LLUNY DE CASA

Júlia

Em sap greu, Àngel. Suposo que és culpa de l'escalfament global.

Àngel

No passa res.

En aquest moment, l'Àngel defalleix. Els genolls li fan figa i perd l'equilibri.

Júlia

Què et passa?

Àngel

Res, res, estic bé.

Júlia

No estàs bé. T'has estat a punt de desmaiar!

Àngel

El viatge fins aquí m'ha esgotat molt.

Júlia

Ja ho entenc que deus estar cansat després de volar tant i carregar-me a mi! Però tant com per perdre el coneixement?

Àngel

És que... no és només això.

Júlia (al públic)

L'Àngel em diu que no només està esgotat per això.

M'explica que la seva gent no poden estar lluny del Regne del Silenci durant molt de temps. Els sorolls que ens envolten també els afecten, i com més triguem a tornar, més es debiliten!

Si no trobem una porta ben aviat, anirà defallint cada cop més... i si triguem massa, s'esvairà com qui apaga una flama d'una bufada!

Àngel fa el gest de bufar una espelma.

Júlia

Això no pot ser! Hem de buscar una altra porta immediatament!

Àngel s'hi nega en rodó i Júlia insisteix.

Júlia

No vull tornar a casa. Hem quedat que t'ajudaria! Quan expliqui tot això als meus pares, ho entendran! Ara no et puc deixar així!

Finalment, Àngel cedeix.

Àngel

Està bé. Pots venir amb mi.

On anem ara?

Júlia

No sé on podem anar... No se m'acut cap lloc més silenciós que l'Antàrtida... A no ser que... Ui, no, però això és impossible.

Àngel

El què?

Júlia

A l'estiu, quan anem a la piscina, m'agrada capbussar-me perquè sota l'aigua no se sent gairebé res. Al fons del mar deu passar el mateix!

Àngel

Exacte! Tens raó!

Júlia

Però no hi podem anar! No podríem respirar!

Àngel

Esclar que podem!

8. CANÇÓ DEL FONS DEL MAR

Júlia (al públic)

I dit i fet, l'Àngel em torna a agafar i volem pels aires fins arribar a l'oceà!
Però on ens podem capbussar? El mar és molt extens! Com podem trobar el lloc més silenciós de les profunditats?

Cor

UUUO O O O O O O I I I I I I I I I I I I A A A A A A A A U U U U U U U U U U
I I I I I I O O O O O O A A A A A A A E E E E E I I I I I I I A A A A A A A
SOM LES BALENES,
TOSSUDES DE MENA,
CANTEM PELS SET MARS
I MAI NINGÚ ENS FRENA!

Júlia

Mira, Àngel! Balenes!

Cor

UUUO O O O O O O I I I I I I I I I I I I A A A A A A A A U U U U U U U U U U
I I I I I I O O O O O O A A A A A A A E E E E E I I I I I I I O O O O O O O O

Júlia

Tan de bo poguéssim parlar amb elles! Segur que ens indicarien el camí!

Àngel
Pregunta'ls-ho!

Júlia
També podem parlar amb els animals?

Àngel
Esclar!

Júlia
Sisplau, balenes! Ens podeu dir on és el lloc més silenciós de l'oceà?!

Cor
SILENCIIIIIIIIIIIIIOOOOOOUUUUUUIIIIIIIIIIII...
SILENCIIIIIIIAAAAAEEEEIIIIIIIAAAAAAAA...
AL MAR HI HA XIVARRI!
ESTÀ PLE DE SONS!
POTSER EL TROBARÍEU
SI ANEU FINS AL FONS!

Júlia (al públic)
Fins al fons! Ho has sentit, Àngel?
Hem d'arribar al lloc més profund de tots!
Cap a dins, doncs!!

Cor
XXOOOOOOOOOOOOOOOFFFFFFFFF!!!!!!!

Júlia
Ens endinsem al mar, i anem avall, avall i més avall.
I mentre baixem, ens anem trobant tots els habitants de les profunditats!
Els primers que veiem són els peixos de colors!

Cor
SOM TROPICALS
DE TONS SIDERALS
SOM, SOM TROPICALS.
NO ANEM MÉS ENLLÀ
DELS NOSTRES CORALLS.
SOM, SOM TROPICALS.

SOM LES MEDUSES.
NO SIGUIS OBTUSA!
SI EM TOQUES ET PICO
SENSE CAP EXCUSA.

SOM ELS SALMONS,
ROSATS I RODONS,
I RODONS!
SOM ELS SALMONS,
NEDEM FINS AL FONTS,
FINS AL FONTS!

Júlia

Els salmons! Seguim els salmons!
I els salmons ens indiquen el camí. I després ens trobem els pops!
I els pops ens porten fins als peixos espasa...
I després... arriben els dofins!

Cor

SOM ELS DOFINS,
SABEM ELS CAMINS
DEL MÓN SUBMERGIT,
FINS ALS SEUS CONFINS.

SOM LES TONYINES!
SOM PLENES D'ESPINES
I ABANS QUE ENS ATRAPIS
SEREM A LA XINA!

SOM LES TORTUGUES.
NO SOM GENS PORUGUES.
VIVIM MOLT AVALL,
ON RES NO ES BELLUGA.

Júlia

I les tortugues ens fan baixar més i més... i més i més... i més i més...
I allà es comença a fer cada cop més fosc... i més i més... i més i més...
i les bèsties es tornen cada cop més inquietants...

Cor

SOM TAURONS.
SOM BUSCA-RAONS.
SOM TAURONS!
SOM BUSCA-RAONS!

SOM CALAMARS
DE BRAÇOS BEN LLARGS
DE BEN BONA TINTA
SABEM CAP A ON VAS.

SOM ANIMALS
DELS FONS ABISALS
SOM LLETJOS I ESQUERPS
PERÒ NO FEM CAP MAL!

Júlia (al públic)

I finalment, arribem al fons de l'abisme més profund de tot el planeta. És més fosc que la gola del llop, però sabem que no estem sols.

Ens envolten bèsties fosforescents, amb boques enormes i antenes de les quals pengen petits fanalets. Són peixos estranys, sense ulls i amb mil aletes i tentacles.

Ens miren encuriosits. Parlen entre ells i es pregunten "qui són aquests dos, tan lletjos?". I de seguida ens adonem que per més al fons que anem, sempre hi haurà algú. I allà on hi ha algú, difícilment hi ha silenci. Ni tan sols sota l'aigua...

9. AMUNT, AMUNT!

Júlia (al públic)

Tornem a la superfície, i m'adono que per trobar el silenci més absolut, hauríem d'anar un lloc on no hi hagués res ni ningú.

Però a tot arreu hi ha alguna cosa...

Àngel

Hem d'anar més amunt.

Júlia

MÉS AMUNT VOLS ANAR ENCARA?

Àngel

Ens havíem quedat curts.

Hem d'anar més lluny del cel.

Júlia

VOLS ANAR MÉS LLUNY DEL CEL?

VOLS VOLAR PER SOBRE ELS NÚVOLS?

Àngel

Vull sortir a l'espai immens.

Júlia (al públic)

L'espai! esclar! Com no hi havíem pensat abans?

A l'espai no hi ha soroll. No s'hi sent res en absolut. I sabeu per què?

Perquè el so es transmet per l'aire. I si no hi ha aire, no hi pot haver so!

I de cop i volta, l'Àngel m'agafa ben fort... i ens tornem a enlairar!

Cor

AMUNT, AMUNT, VOLEM AMUNT!

Júlia (al públic)

Deixem els ocells enrere, i els núvols, i els avions!

Cor

ENS ENLAIREM COM DOS COETS!

Júlia (al públic)

I el cel, abans blau, es va enfosquint com si es fes de nit!

Cor

AMUNT I MÉS AMUNT ENCARA!

Júlia (al públic)

Fins que sortim a l'espai exterior!

La lluna es veu enorme! Està tan a prop que sembla que la pugui tocar!

I llavors veig els estels!

Cor

MILERS D'ESTELS, MILIONS D'ESTELS!

Júlia (al públic)

Mai m'hauria pensat que n'hi hagués tants!

És com si algú hagués enganxat quilos i quilos de purpurina per tot arreu!

No és fosc i fred com em pensava. És una explosió de llum i de color!

Àngel

Però aquí també hi ha soroll!

Júlia (al públic)

I efectivament, aquí tampoc hi ha silenci!

10. CANÇÓ DEL COSMOS

Cor

SENSE QUE NINGÚ L'ATURI,
UN MERCURI ACCELERAT
ES ROSTEIX A BANDA I BANDA
COM UN BON POLLASTRE A L'AST.

DE LA TERRA NOMÉS SURTEN
SONS DE GUERRES I EXPLOSIONS,
QUE SATUREN TOT EL COSMOS

DES DEL SOL FINS A PLUTÓ!

EL GRAN JÚPITER DORMITA
I BRONZINT AL SEU VOLTANT
HI HA SEIXANTA-CINC MOSQUETES
QUE L'INTENTEN DESPERTAR.

Júlia

QUI HO HAURIA DIT, QUE L'ESPAI SERIA AIXÍ?
TAN PACÍFIC QUE SEMBLAVA DES DEL BANC DEL MEU JARDÍ?
NO HI HA LLOC PER TANTA PENYA, ÉS UN CAOS SIDERAL!
UNA FESTA, UN SARAU MONUMENTAL!

Cor

VENUS BALLA AMB ALEGRIA
PER TROBAR UN NOU ESTIMAT,
MENTRES EN LA LLUNYANIA
MART S'HO MIRA, RESIGNAT.

Júlia (al públic)

I més enllà del sistema solar, les coses encara es compliquen més.
cometes, asteroides, forats negres, púlsars i supernoves!
Gegants blaves, vermelles, taronges! Nanes grogues, blanques i marrons!
I les constel·lacions són les pitjors no paren quietes!

Cor

HÈRCULES, PERSEU I ORIÓ
LLUITEN AMB LLEONS I DRACS
PER ALLIBERAR PRINCESES
CONDEMNADES A ESPERAR.

DOTZE SIGNES DEL ZODÍAC
GIRAVOLTEN DALT DEL CEL
ESCORPINS, BESSONS I PEIXOS,
CAPRICORNS, LLEONS I ANYELLS!

UN ÓS GRAN I UN ÓS PETIT
BEUEN LLET D'UN RIU BRILLANT.
AIXÒ SEMBLA UN ZOOLÒGIC!
NOMÉS FALTEN ELEFANTS!

Júlia

QUI HO HAURIA DIT, QUE L'ESPAI SERIA AIXÍ?
HI HA UNA CABRA, UN CENTAURE, UNA SERP I ALGUN DOFÍ.

Fins i tot cavalls amb ales i una plèiade de gent que no troben el seu lloc al firmament.

I tal com estan les coses aquí dalt, no crec que hi puguem trobar una porta al Regne del Silenci!

Què podem fer, Àngel?

A Àngel li costa respondre. Cada cop està més feble.

Àngel

Hi ha un lloc que encara no hem provat!

11. MIRATGES!

Júlia

Quin lloc?

Àngel

Potser no cal anar tan lluny. Una vegada vaig sentir dir que el lloc més silenciós és el desert.

Júlia (al públic)

El desert?

Potser sí que ho podem provar.

Hi fa massa calor perquè ningú hi vulgui fer cap soroll.

Però tan bon punt hi arribem...

Cor

JÚUUUULIAAAAAA...

Júlia

Has sentit això?

Cor

JÚUUUUULIAAAAAA...

Júlia

És el meu nom! Algú està dient el meu nom!

Àngel

Només és el vent.

Júlia

No és el vent!

Àngel

Són imaginacions teves.

Júlia

No m'ho imagino!

Cor

ÀAAAANGEEEEELL...

Júlia

Ho veus? Ara han dit el teu nom!

Àngel mira al seu voltant, espantat.

Àngel

Potser sí que tens raó!

Júlia

Qui sou!? Aquí no hi ha ningú!

Cor

SOM ELS MIRATGES DEL DESERT!

Júlia

Els miratges? Jo em pensava que els miratges es veien! No que també se sentien!

Cor

SOM ELS MIRATGES DEL DESERT!
ET FEM ANAR AMUNT I AVALL!
ET FEM ANAR A TORT I A DRET!
FINS QUE NO PUGUIS DIR FAVA!

Júlia

Àngel! Potser els miratges ens poden ajudar, no? Ells ens poden indicar el camí!

Àngel

No crec que sigui bona idea.

Júlia

Per què no? Ells es coneixen el desert com ningú altre!

Àngel

Els miratges sempre enganyen!

Júlia

Potser a nosaltres no ens enganyaran.

Àngel

Nonono. No crec que sigui bona idea.

Júlia

No tenim temps de discutir. Cada cop estàs més feble! No tenim temps per perdre!

Cor

SOM ELS MIRATGES DEL DESERT!
ET FEM ANAR AL SUD I AL NORD!
ET FEM SOMNIAR DESPERT!
FINS QUE PERDIS LA XAVETA!

Júlia

Miratges! Escolteu-me!

Cor

SOM ELS MIRATGES DEL DESERT!

Júlia

Sí, tot això ja ho sé, però necessitem la vostra ajuda! Estem buscant el lloc més silenciós que existeix.

Cor

EL LLOC MÉS SILENCIÓS
ÉS UN LLOC MOLT PERILLÓS!

Júlia

Tan se val si és perillós. L'hem de trobar!

12. CANÇÓ DEL DESERT

Cor

FA MOLTS ANYS VA VENIR UN SAVI,
UN FILÒSOF QUE BUSCAVA UN LLOC TRANQUIL.
VA DEIXAR-HO TOT ENRERA
PER PODER REFLEXIONAR
ALLUNYAT D'UN MÓN QUE LI SEMBLAVA HOSTIL.

UNA TARDA CALUROSA
EL FILÒSOF LAMENTAVA EL SEU MAL FAT.
QUE POTSER MAI TROBARIA
UNA COSA TAN SENZILLA
COM UN LLOC AMB CAP SOROLL NO DESITJAT?

UNA VEU VA CONTESTAR-LI
"SI T'AJUDO, POTS TROBAR-LO EN UN MOMENT".
"QUI HA PARLAT", VA PREGUNTAR?
"HE ESTAT JO", VA DIR LA SERP,
"SI TU VOLS, T'HI PORTARÉ MOLT FÀCILMENT".

EL FILÒSOF IMPRUDENT
VA AGAFAR-LA ENTRE ELS SEUS BRAÇOS, CONFIAT
I LA SERP SENSE DUBTAR
LI VA MOSSEGAR LA MÀ,
INJECTANT-LI EL SEU VERÍ SENSE PIETAT.

MENTRE L'HOME QUEIA ESTÈS
VA PODER-LI PREGUNTAR "PER QUÈ HO HAS FET?"
HAS ESTAT MOLT POC ASTUT.
L'ÚNIC LLOC ON NO HI HA SO
ÉS ALLÀ ON NO HI HA VIDA EN ABSOLUT.

13. L'ÚLTIMA OPORTUNITAT

Júlia

Déu n'hi do, quina mala llet la serp aquesta, no?

Àngel

No els escoltis més. Només et volen confondre.

Júlia

No, No em confonen. Ens han donat la resposta que busquem! Hem de fer cas del que ens han dit els miratges!

Àngel

Com vols fer-los cas?

Júlia

La història que ens han explicat ho diu ben clar. Hem d'anar al mateix lloc on va anar el filòsof!

Àngel

Jo no vull que em piqui cap serp!

Júlia

Qui parla de serps? Hem d'anar al lloc on descansen els més silenciosos de tots. Allà on no s'atreveix a anar ningú...

Àngel

A un cementiri?

Júlia

Exacte! A un cementiri!

14. CANÇÓ DEL CEMENTIRI

Cor

HI HA LLOCS ON NO VOLEM ANAR
I PREFERIM NO IMAGINAR.
COM EL TÚNEL DE LA BRUIXA,
LA MUNTANYA EN PLENA NIT,
EL DENTISTA O L'OCULISTA,
O AMB ELS MONSTRES SOTA EL LLIT.

JÚLIA

Camino lentament
pel recinte tenebrós,
a l'ombra d'un xiprer
que és acariciat pel vent
i es mou majestuós.

Les tombes resplendents
porten noms de temps passats.
I notes al clatell
que entre tota aquesta gent
el món està callat.

Cor

HI HA LLOCS ON NO VOLEM ANAR
I PREFERIM NO IMAGINAR.
COM ANAR-TE'N LLUNY DE CASA
O FLOTAR A L'ESPAI OBERT,
ENFONSAR-TE SOTA L'AIGUA
O ENDINSAR-TE EN EL DESERT.

Júlia

Aquí hi ha tots aquells
que han viscut abans que jo.
Però a mi no em fan cap por,
perquè si no fos per ells
jo no seria aquí.

Van viure fa molt de temps
per obrir-me pas a mi.
Van riure i disfrutar,
i ara els toca descansar.
És cosa del destí.

Cor

HI HA LLOCS ON NO VOLEM ANAR

I PREFERIM NO IMAGINAR.
ENS FA MASSA POR PENSAR-HI,
PERÒ NOMÉS T'HI HAS D'ENFRONTAR
I T'ADONES AL FINAL
QUE NO ET PODEN FER CAP MAL.

Júlia (al públic)

L'Àngel i jo ens quedem ben quietes al mig del cementiri.

No se sent res de res!

Aquesta pau no l'he vista mai en lloc.

L'Àngel i jo esperem.

I esperem.

I esperem.

I finalment... davant nostre, apareix una petita llum, que es va fent més i més gran, fins que adopta la forma d'una porta!

Àngel agafa la mà a Júlia, emocionat.

Per fi ho hem aconseguit!

L'Àngel s'acosta a la porta lentament, amb compte de no fer cap soroll.

L'obre i una llum blanca ho envaeix tot.

Per uns moments estic engegada, però ben aviat els meus ulls s'acostumen. I el que veig a l'altra banda de la porta... és meravellós.

L'Àngel fa unes passes i travessa el llindar, penetrant al Regne del Silenci.

L'Àngel ja és a casa, i allà revifa. La seva cara s'omple de color, i em somriu.

Àngel

Gràcies.

Júlia (al públic)

M'agraeix el que he fet per ell, però jo no li responc, per no trencar el silenci.

Només li somric.

I ell... estén la mà. I m'ofereix acompanyar-lo.

Àngel així ho fa. Júlia no sap si agafar-li.

Em convida a entrar al Regne del Silenci amb ell. I jo hi vull anar. Tot el meu cos em demana que li agafi la mà i que desapareixem tots dos en aquest món ple de pau.

Júlia va per agafar-li la mà.

15. TORNADA A CASA

Veü del pare

Júliaaaa...

Júlia (al públic)

Però de sobte, algú em crida...

Veü del pare

Júlia, on ets?

Júlia (al públic)

És una veü. Una veü que conec molt bé...

Veü del pare

Júlia... on has anat?

Júlia

És la veü del meu pare!

Papa?

Papa, què hi fas aquí?

Veü del pare

Júlia... on t'amagues?

Júlia (al públic)

La veü del pare sona molt trista. Tan trista, que se'm trenca el cor.

Júlia mira Àngel sense saber què fer. D'una banda voldria seguir amb ell, però de l'altre, es veü incapaç de seguir havent sentit la veü del seu pare. Àngel ho entén i deixa anar la mà que encara li estava agafant, i la convida a tornar enrere.

Àngel

Vés amb ell.

Júlia

Però jo vull anar amb tu!

Àngel

Algun dia vindràs. Però ara encara no és el teu moment.

Júlia

Què vols dir que ara no és el meu moment?

(al públic) Però l'Àngel no em respon. S'endinsa més i més dins del seu món.

Àngel comença a deixar l'escena.

No, Àngel! No em deixis sola!

Àngel

No estaràs mai sola.

Júlia (al públic)

L'Àngel em diu que no estaré mai sola. Em saluda amb la mà... i la porta del Regne del Silenci es tanca darrera seu.

I jo...

Júlia agafa aire de cop, com si hagués estat sota l'aigua molta estona i, a la vegada, com si hagués estat adormida profundament. Tot al seu voltant canvia.

Júlia (al públic)

Jo torno a ser a la meva habitació!

Surto a la sala i allà em trobo els pares, que fan un bot quan em veuen!

"Júlia, d'on surts?", em pregunten. "Fa dies que et busquem!"

Dies? Però si només he estat fora unes hores!

El papa corre a abraçar-me i em diu: "em pensava que t'haviem perdut!"

I mentre m'abraça, m'adono que no calia que l'Àngel i jo anéssim enlloc a buscar el silenci absolut.

Quan dues persones que s'estimen s'abracen, tot desapareix al seu voltant. Res més no existeix i el silenci s'omple amb coses que no cal dir.

Júlia somriu i gaudeix d'uns moments de silenci.

Júlia

Esclar que tot canvia quan els explico el que m'ha passat, que l'Àngel ha aturat el temps, que m'ha portat al Pol Sud, sota el mar, i a l'espai exterior...

Els pares no em creuen! Es pensen que m'ho invento tot i cada cop estan més enfadats. I esclar, m'acaben castigant!

"No és just!", crido, però ells m'envien de pet a l'habitació.

I quan tanco la porta darrera meu, em sembla que alguna cosa es mou al meu costat.

Com si algú més fos amb mi.

I jo somric, perquè sé... que acaba de passar un àngel.

El meu Àngel.

16. FINAL

Cor

PLIC PLIC

PLIC PLIC

Júlia

JA PUC DORMIR.

Cor

PLIC PLIC
PLIC PLIC

Júlia

TRANQUIL·LAMENT.

Cor

PLIC PLIC!

Júlia

TOT I LA GOTÀ.

Cor

PLIC PLIC!

Júlia

QUE VA CAIENT.

Cor

PLIC PLIC!

Júlia

LA NIT ÉS PLÀCIDA I CALMADA.
NO EM MOLESTA CAP SOROLL.
I PER FI PUC DESCANSAR...

Cor

TIC TAC.
TIC TAC.

Júlia

JO TINC ALGÚ.

Cor

TIC TAC.

Júlia

QUE VE D'UN MÓN.

Cor

TIC TAC!

Júlia

MOLT LLUNY D'AQUÍ.

Cor

TIC TAC!

Júlia

QUE M'HA ENSENYAT.

Cor

TIC TAC!

Júlia

QUE PUC TROBAR LA PAU EN MI,
PERQUÈ EL SECRET ÉS ESCOLTAR
I SABER OMLIR EL SILENCI AMB SENTIMENTS.

Cor

TIC TAC!

TIC TAC!

PLIC PLIC!

MEC MEC BUM BUM XOF XOF NINONINO!
RING RING PLAS PLAS BRUM BRUM BLABLABLA!
CREC PLAS NYEC BAM PUF LIROLIRO!
FIU FLASH PAF BONG PAM PLOF

HA PASSAT, HA PASSAT. HA PASSAT UN ÀNGEL!
HA PASSAT, HA PASSAT. HA PASSAT UN ÀNGEL!
HA PASSAT, HA PASSAT. HA PASSAT UN ÀNGEL!
HA PASSAT, HA PASSAT. HA PASSAT UN ÀNGEL!

Júlia i Cor

MEC MEC BUM BUM XOF XOF NINONINO!
RING RING PLAS PLAS BRUM BRUM BLABLABLA!
CREC PLAS NYEC BAM PUF LIROLIRO!
FIU FLASH PAF BONG PAM PLOF

HA PASSAT UN ÀNGEL!
FIU!!!

Fi.